

Αντιμετώπιση από τον Εργοθεραπευτή

Ο Εργοθεραπευτής μπορεί να προσδιορίσει εάν υπάρχει αισθητηριοκινητική δυσλειτουργία, που εμποδίζει το παιδί στην εξμάθηση γραφής και είναι αυτός που μπορεί να βοηθήσει το παιδί να αναπτύξει τις απαραίτητες δεξιότητες υποδομής (Oliver, 1990). Η παρέμβαση του Εργοθεραπευτή μπορεί να είναι άμεση είτε έμμεση (Oliver, 1990; Tseng & Cermak, 1993).

Η άμεση παρέμβαση σχετίζεται με θεραπευτικές μεθόδους και τεχνικές, που αποσκοπούν κυρίως στη βελτίωση της αισθητηριοκινητικής λειτουργίας του παιδιού.

Η εκπαίδευση σε οποιονδήποτε τομέα των

ανάπτυξης κινητικών δεξιοτήτων φαίνεται να έχει θετική επίδραση στη συνολική επίδοση της γραφής. Η εκπαίδευση για ανάπτυξη ή σχηματισμό βελτιώνεται μετά από αντιληπτό - κινητικό εκπαίδευση που δίνει τηρούση στον προσαρμοστικότητα και την κατανόηση των σχηματισμών (Oliver, 1990, Kofink 1997, Akén 1996).

Οι Taylor & Baxiotis (1985) έρευνώντας τις σχέσεις μεταξύ χρησιμοποιώντας ένα πρόγραμμα εκπαίδευσης της κινητικής αντιληψίας σε παιδιά ηλικίας 7 και 8 ετών. Συνεπώς, δεικνύοντας βελτιώσεις της κινητικής από μεγάλες κινήσεις του άνω άκρου είναι σε παιδιά η σε κοφάλετο. Επίσης, έδειξαν τη σχέση στην ανάπτυξη κινητικών σχηματισμών εκπαίδευσης το παιδί σε μεγάλα προσιτά κινήματα με απλό και ομαλό ρυθμό.

Η Kniekerbocker (1980) περιγράφει ένα πρόγραμμα για την ανάπτυξη δεξιοτήτων γραφής που δίνει έμφαση στις αισθητηριοκινητικές δεξιότητες. Στο πρόγραμμα αυτό περιγράφεται η προοδευτική ανάπτυξη του επικρατέστερου χεριού από τον αδρό κινητικό συντονισμό και την αισθητηριακή λειτουργικότητα στις λεπτές κινήσεις. Επίσης η ανάπτυξη δεξιοτήτων γραφής από το μοιζοιόγραμμα της νηπιακής ηλικίας ως το σχηματισμό ενιαίων γραμμάτων. Σε αυτή την προσέγγιση δίνεται πάλι έμφαση στην ανάπτυξη κινητικών προτύπων, που στη συνέχεια βοηθούν ώστε να αναπτυχθούν οι βασικές κινήσεις για το σχηματισμό των γραμμάτων.

Η εκπαίδευση στη γραφή πρέπει να είναι εξατομικευμένη, να βασίζεται σε πολυμορφ-

τησιακά εργαλεία και να ασχίζετ νορίς πριν εγκατασταθούν λανθασμένα προτύπα κινήσεων (Oliver, 1990, Tseng & Cermak, 1993).

Η τριμση παρέμβαση του Εργοθεραπευτή σχετίζεται τόσο με την συμφορλεντική σε γονείς και δασκάλους, όσο και με τη δυνατότητα του να προτιμεί αντιτοθμηματικές μεθόδους και τεχνικές διδασκαλίας, που ενισχύουν τις δυνατότητες του παιδιού.

Μπορεί να προτιμεί προσαρμογές στο σχολικό περιβάλλον όπως: το μέγεθος του θρανίου, τη θέση της επιφανείας γραψίματος, τη χρήση μολυβιών με επιπρόσθετες λαφές, τη χρήση μαρκαδόρου σε σχέση με το μολύφι καθώς και το είδος του χαρτιού που είναι πιο κατάλληλο για το συγκεκριμένο μαθητή π.χ. χαρτί με φαρδιές γραμμές. Επίσης για παιδιά με πολύ σημαντικά προβλήματα στη γραφή η εναλλακτική χρήση μαγνητοφώνου ή επεξεργαστή κειμένου μπορεί να είναι και η καλύτερη λύση (Tseng & Cermak, 1993).

Η συμμετοχή του γονιού και του δασκάλου είναι πολύ σημαντική σε όλη τη θεραπευτική διαδικασία (Oliver, 1990). Ο Εργοθεραπευτής πρέπει να εξηγήσει στο δάσκαλο ότι το αντικείμενό του δεν είναι η εκπαίδευση στη γραφή, αλλά η δημιουργία των αισθητηριοκινητικών προϋποθέσεων γι' αυτή. Μια τέτοια διεκκρίνηση των ρόλων θέτει και τις βάσεις της αμοιωνικής συνεργασίας. Επίσης είναι σημαντικό οι γονείς να κατανοήσουν το πρόβλημα του παιδιού και να αναλάβουν ενεργό ρόλο όταν είναι δυνατό στο θεραπευτικό πρόγραμμα.

Η γραφή είναι τομέας με τον οποίο όλο και περισσότερο ασχολούνται οι Εργοθεραπευτές

Η γραφή είναι μια δεξιότητα που αναπτύσσεται στο παιδί σταδιακά καθώς εξαρτάται άμεσα από την κινητική, αντιληπτική και νοητική του εξέλιξη

που εργάζονται με παιδιά. Αποτελεί όμως σύνθετη δραστηριότητα και πολλοί παράγοντες σχετίζονται με την απόκτηση επιδεξιότητας σε αυτόν τον τομέα. Διάφορες μέθοδοι και τεχνικές έχουν προταθεί για να διευκολύνουν τη γραφή. Φαίνεται όμως ότι χρειάζεται περισσότερη διερεύνηση, ώστε να προσδιοριστεί ποιές συγκεκριμένες προσεγγίσεις είναι πιο αποτελεσματικές. Η καλή γνώση της βαρύτητας των παραγόντων που συμβάλλουν στη γραφή από τον Εργοθεραπευτή σε συνδυασμό με την κλινική του κρίση, αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για το σχεδιασμό και την υλοποίηση αποτελεσματικών και εξατομικευμένων θεραπευτικών προγραμμάτων.